

اثر آنتی اکسیدان های سزامول و پروپیل گالات بر اکسیداسیون لیپیدها در سوسیس

ثنا غلامرضایی^۱، علیرضا رحمن^{۲*}

۱- دانش آموخته کارشناس ارشد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس، تهران، ایران

۲- استادیار، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس، تهران، ایران

* نویسنده مسئول: alireza_rahman@yahoo.com

دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۴/۱۱، پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۴/۲۶

چکیده

فرآورده های گوشتی بسیار مستعد فساد اکسیداتیو می باشند. یکی از عواملی که موجب طعم نامطلوب و کاهش کیفیت محصولات گوشتی می شود، اکسیداسیون چربی است. این اکسیداسیون ناشی از تخریب ویتامین های محلول در چربی و اسیدهای چرب غیر اشباع می باشد. این تحقیق به منظور بررسی اثر آنتی اکسیدانی سزامول و پروپیل گالات بر اکسیداسیون لیپیدها در سوسیس انجام گرفته است. نمونه های سوسیس مطابق با فرمولاسیون جدول تیمارها تهیه شد و آزمونهای مربوطه در کلیه مراحل با سه تکرار انجام گرفت. صفات مورد ارزیابی شامل نتایج پراکسید، TBA و pH در روز صفر، ۱۵، ۳۰، ۴۵ و ۶۰ روز بودند، همچنین ارزیابی حسی نیز در پایان آزمایش صورت گرفت. با افزایش زمان میزان پراکسید و TBA افزایش یافت اما این افزایش در تیمار شاهد بالاتر بود، همچنین مشخص گردید که میزان pH در رابطه با تیمارهای اعمال شده نسبت به شاهد تغییری نداشت اما با گذشت زمان میزان این صفت در تمام تیمار های مورد بررسی و شاهد کاهش یافت. بطور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که تیمار ۶۰۰ ppm آنتی اکسیدان پروپیل گالات در اکثر صفات مورد مطالعه بهترین نتیجه را نشان داده است.

واژه های کلیدی: آنتی اکسیدان، سوسیس، سزامول، پروپیل گالات

مقدمه

استفاده فراوان مصرف کنندگان قرار گرفته است [2]. آنتی اکسیدان ها ترکیباتی هستند که قابلیت کند کردن یا جلوگیری از اکسید شدن سایر مولکولها را دارند و به طور قابل توجهی اکسیداسیون سوبسترا را به تاخیر انداخته و یا از آن جلوگیری می کنند [1]. در واقع طی واکنش اکسیداسیون رادیکالهای آزادی تولید می شوند که شروع کننده یک سری واکنش های آسیب رسان به سلول هستند. آنتی اکسیدان ها با برداشتن رادیکالهای آزاد واسطه ای باعث پایان دادن به این زنجیره واکنشها می شوند و از سوی دیگر با اکسید کردن خودشان، سایر واکنش های اکسیداتیو را مهار میکنند. سطح پایین آنتی اکسیدانها یا مهار آنزیمهای آنتی اکسیدانی منجر به اکسیداسیون شده، که می تواند به آسیب یا مرگ سلول بیانجامد، که زمینه ساز بیماری های گوناگون در انسان می شود [7, 12, 13]. در یک سیستم بیولوژیکی، آنتی

محصولات گوشتی فرآوری شده امروزه سهم بزرگی از سبد غذایی خانواده را به خود اختصاص داده است. فرآورده های گوشتی بسیار مستعد فساد اکسیداتیو می باشند. یکی از عواملی که موجب ایجاد طعم نامطلوب و کاهش کیفیت محصولات گوشتی می شود، اکسیداسیون چربی است. این اکسیداسیون ناشی از تخریب ویتامین های محلول در چربی و اسید های چرب غیر اشباع می باشد [1]. اکسیداسیون در فرآورده های گوشتی یکی از دلایل مهم تغییر طعم و کیفیت این فرآورده ها می باشد [2]. یکی از این محصولات گوشتی سوسیس است، که به علت قیمت پایین تر و طعم مطلوب تر آن نسبت به گوشت و همچنین آماده سازی آسان و سریع آن، مورد توجه و

مواد و روشها

مواد مورد نیاز در این پژوهش، سوسیس فرانکفورتر ۴۰ درصد گوشت مطابق با فرمولاسیون ارائه شده در جدول شماره ۱ و دو نوع آنتی اکسیدان طبیعی سزامول و سننتزی پروپیل گالات بوده که به فرمولاسیون سوسیس فرانکفورتر ۴۰ درصد به عنوان افزودنی مطابق جدول تیمارها (جدول شماره ۲) اضافه گردید. نکته قابل توجه اینست که پروپیل گالات به عنوان یک آنتی اکسیدان به سلول های بدن در محافظت از صدمات اکسیداتیو کمک می کند، بدون اینکه به سلول های بدن آسیب برساند، همچنین ماندگاری چربی ها و روغن ها را بالا می برد [5,7]. سزامول نیز خاصیت ضد افسردگی و ضد سرطانی داشته و از آسیب رسیدن به DNA در برابر اشعه گاما محافظت می کند که به حفظ و تامین سلامت بیشتر برای انسان منجر شود [10,11].

اکسیدان به عنوان ماده ای که وقتی در غلظت کم در ماده قابل اکسایش وجود داشته باشد، اکسیداسیون آن را به طور قابل توجهی به تاخیر می اندازد یا از آن ممانعت می کند، تعریف می شود. آنتی اکسیدان ها ممکن است به صورت طبیعی در غذا وجود داشته باشند و یا به صورت سنتزی به محصولات یا به مواد در حال فرآیند اضافه شوند. طی قرن های مختلف، از مواد دارای فعالیت آنتی اکسیدانی به منظور افزایش کیفیت غذا از طریق به تاخیر انداختن اکسایش لیپید ها استفاده می شده است. هرچند استفاده از این مواد آگاهانه نبوده است. از آنجا که اکسیداسیون لیپیدها به دنبال مجموعه ای پیچیده از مکانیسم ها رخ می دهد و هیچ آنتی اکسیدانی به تنهایی قادر به جلوگیری از همه مراحل اکسیداسیون و دور نگه داشتن اکسیژن نیست، می توان از مخلوط آنتی اکسیدان ها برای ایجاد یک تاثیر سینرژیستی استفاده نمود [5].

جدول ۱- فرمولاسیون سوسیس فرانکفورتر ۴۰ درصد

درصد	ترکیبات
۳۷	گوشت
۲	سیر
۲۲	روغن
۲۶	آب و یخ
۶	نشاسته
۲	گلوتن
۱	ادویه
۲	آرد گندم
۰/۴	سدیم تری پلی فسفات
۱/۵۵	نمک
۰/۰۴	اسید آسکوربیک
۰/۰۱	نیتريت سدیم

جدول ۲- تیمارهای مورد آزمایش

تیمار ها	آنتی اکسیدان سزامول	آنتی اکسیدان پروپیل گالات
شاهد	.	.
تیمار ۱	۶۰۰ ppm	.
تیمار ۲	۴۵۰ ppm	۱۵۰ ppm
تیمار ۳	۳۰۰ ppm	۳۰۰ ppm
تیمار ۴	۱۵۰ ppm	۴۵۰ ppm
تیمار ۵	.	۶۰۰ ppm

اندازه گیری pH

مقدار مشخصی از سوسیس با استفاده از تجهیزات مکانیکی مناسب یکنواخت گردید. سپس مقدار ۱۰ گرم از نمونه، به داخل بشر منقل شد. ۹۰ سی سی آب مقطر به نمونه سوسیس اضافه گردید. سپس مخلوط کاملاً یکنواخت گردید، الکتروود pH متر، داخل محلول قرار داده شد و هنگامی که دستگاه pH متر عددی ثابت را نشان داد، مقدار pH با تقریب ۰/۰۱ واحد خوانده شد [18].

آزمون های شیمیایی

جهت انجام آزمایش های شیمیایی، شاخص های پراکسید و تیوباربیتوریک اسید مورد بررسی قرار گرفت.

اندازه گیری پراکسید

به منظور انجام این آزمون حدود ۵۰ گرم از نمونه همگن شد و در داخل ارلن ریخته شد و به آن حلال n- هگزان اضافه گردید، بعد از آن درب ظرف به خوبی بسته شد و چندین مرتبه با دست مخلوط گردید و به مدت ۲۴ ساعت در جایی بی حرکت قرار گرفت، بعد از این مدت صاف شد و حلال جداسازی و به ظرف دیگری که قبلاً وزن آن بدست آمده بود، منتقل شد. سپس در حمام آب گرم (۶۰-۵۰ درجه سانتیگراد)

قرار داده شد تا حلال بطور کامل تبخیر شود (روش حلال پرانی). بعد از اینکه حلال کاملاً تبخیر شد در آن ۵۰ درجه سانتیگراد قرار گرفت تا خشک شود و در صورت باقی ماندن حلال، آن نیز خشک تبخیر گردد و فقط چربی باقی بماند. در ادامه ظرف حاوی نمونه به مدت ۱۵-۱۰ دقیقه در دسیکاتور قرار گرفت تا خشک شود در این حالت دوباره ظرف و نمونه چربی همراه هم وزن شد، بعد از آن وزن بدست آمده از وزن ظرف خالی کم گردید تا وزن چربی بدست آید. در انتها آزمایش پراکسید روی چربی انجام شد. ۳۰ سی سی مخلوط کلروفرم و اسید استیک به ۵ گرم چربی اضافه گردید و ترکیب را به خوبی هم زده شد تا چربی در آن حل شود، سپس به میزان ۰/۵ سی سی از محلول یدیدپتاسیم به آن اضافه شد که رنگ این ترکیب را به رنگ زرد تغییر داد، در ادامه کار به مخلوط فوق، ۳۰ سی سی آب اضافه گردید و بعد از آن چسب نشاسته افزوده شد که رنگ محلول تیره گردید (هر چقدر میزان پراکسید بیشتر باشد، شدت رنگ بیشتر می شود). در نهایت محلول مورد نظر با تیوسولفات سدیم ۰/۰۱ نرمال تیترو گردید و با قرار دادن اعداد داخل فرمول زیر عدد پراکسید محاسبه شد [16].

عدد پراکسید طبق فرمول زیر محاسبه میشود:

$$\text{عدد پراکسید} = \frac{V \times N \times 1000}{\text{نمونه وزن}}$$

V = حجم تیوسولفات مصرفی

N = نرمالیه تیوسولفات (۰/۰۱ نرمال)

اندازه گیری اسید تیوباربتوریک

واکنشی که میان تیوباربتوریک اسید و مالون آلدئید رخ داد به رنگ نارنجی تغییر رنگ داد (هر چقدر شدت واکنش بین این دو بیشتر باشد رنگ محلول به سمت قرمزی میل می کند). میزان تیوباربتوریک اسید نمونه بر اساس میلی گرم مالون دی آلدئید در کیلوگرم نمونه محاسبه گردید [17].

بررسی حسی

برای ارزیابی حسی، سوسیس ها در دستگاه سرخ کن با روغن مایع و در دمای ۱۸۰ درجه سانتی گراد به مدت ۳ دقیقه سرخ شدند. بدین منظور از ۱۰ نفر ارزیاب آموزش دیده استفاده شد که نمونه ها را براساس طعم، بو، بافت، رنگ و پذیرش کلی مورد بررسی قرار دهند [11]. جهت ارزیابی حسی از روش نمره دهی هدونیک (پنج نقطه ای) استفاده شد (جدول ۲).

به منظور انجام این آزمون حدود ۱ گرم از نمونه توسط دستگاه مخلوط کن همگن شد و داخل ارلن ریخته شد. ۱۰ سی سی n- بوتانول به آن اضافه گردید، چندین مرتبه با دستگاه ورتکس یا مخلوط کن به هم زده شده تا عصاره نمونه به خوبی با n- بوتانول مخلوط گردد، سپس در داخل دستگاه سانتریفوژ قرار گرفت تا ترکیبی دو فاز بدهد، محلول رویی صاف و یکدست بود و محلول زیرین که حاوی ترکیبات نامحلول بود به حالت ته نشین در آمده بود. از محلول صاف و یکدست به میزان ۲ سی سی در داخل لوله در پیچ دار ریخته شد و ۲ سی سی معرف تیوباربتوریک اسید به آن اضافه شد و به خوبی مخلوط گردید. لوله حاوی مخلوط مورد نظر در داخل حمام آب گرم یا بن ماری (۶۰-۵۰ درجه سانتیگراد) به مدت ۱ ساعت قرار گرفت، در ابتدا محلول بی رنگ بود اما کم کم با

جدول ۲- ارزیابی حسی

امتیاز ۷ بسیار خوب	امتیاز ۵ خوب	امتیاز ۳ متوسط	امتیاز ۱ بد	امتیاز ۰ بسیار بد	امتیاز شاخص های حسی
					طعم
					بو
					بافت
					رنگ
					طعم

استفاده از نرم افزار (SPSS) و مقایسه میانگین داده ها با استفاده از آزمون دانکن انجام گردید و مقادیر $(p < 0.05)$ به صورت معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج pH

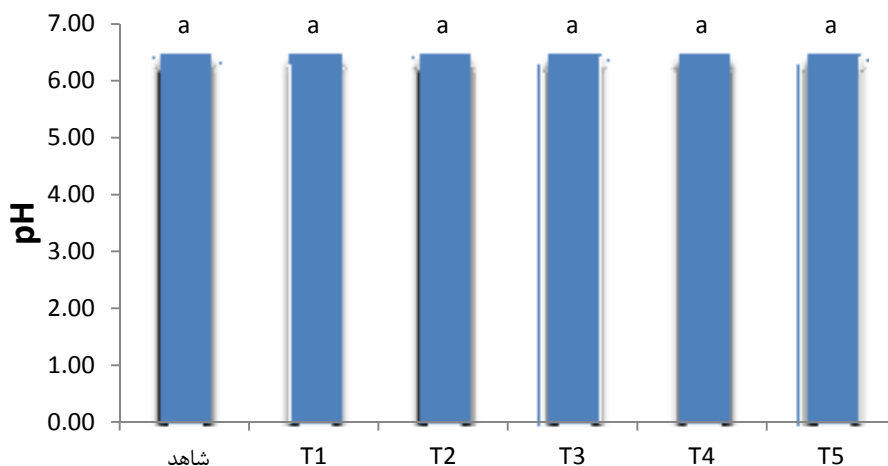
براساس نتایج به دست آمده مشخص گردید که تاثیر تیمارهای آزمایش بر میزان pH در طی ۶۰ روز

روش آماری

این پژوهش بر اساس آزمایش فاکتوریل در قالب طرح های کاملا تصادفی با سه تکرار اجرا گردید. آزمایش دارای دو فاکتور بود که عبارتند از فاکتور آنتی اکسیدان سزامول در ۵ سطح (۰، ۱۵۰ ppm، ۳۰۰ ppm، ۴۵۰ ppm، ۶۰۰ ppm) و فاکتور آنتی اکسیدان پروپیل گالات در ۵ سطح (۰، ۱۵۰ ppm، ۳۰۰ ppm، ۴۵۰ ppm، ۶۰۰ ppm). آنالیز داده ها با

بررسی و شاهد کاهش نشان داد کاهش در میزان pH و همچنین به دنبال آن افزایش میزان اسیددیده با گذشت زمان در تمام فرآورده های گوشتی دور از انتظار نیست علیرغم استفاده از تیمارهای آنتی اکسیدان باز هم انتظار افزایش اسیددیده وجود داشت که نتایج نیز حاکی از آن بود.

آزمایش فاقد تاثیر معنی داری بود ($P>0.05$). اعمال تیمارهای آنتی اکسیدان نشان داد که بین سطوح تیماری اختلاف معنی داری مشاهده نشده و در یک گروه آماری قرار گرفتند. میزان pH در رابطه با تیمارهای اعمال شده نسبت به شاهد تغییری نکرد اما با گذشت زمان میزان pH در تمام تیمارهای مورد

تیمارهای آزمایش

نمودار ۱- مقایسه میانگین تاثیر تیمارهای آزمایش بر pH روز صفر تا روز ۶۰

جدول ۳- میانگین pH در پاسخ به تیمارهای آزمایش

شاهد	۶/۴۲	b	صفر	۶/۶۰	a
T1	۶/۴۷	a	۱۵	۶/۴۹	b
T2	۶/۴۶	a	۳۰	۶/۵۰	b
T3	۶/۴۵	a	۴۵	۶/۴۰	c
T4	۶/۴۴	a	۶۰	۶/۲۶	d
T5	۶/۴۵	a			

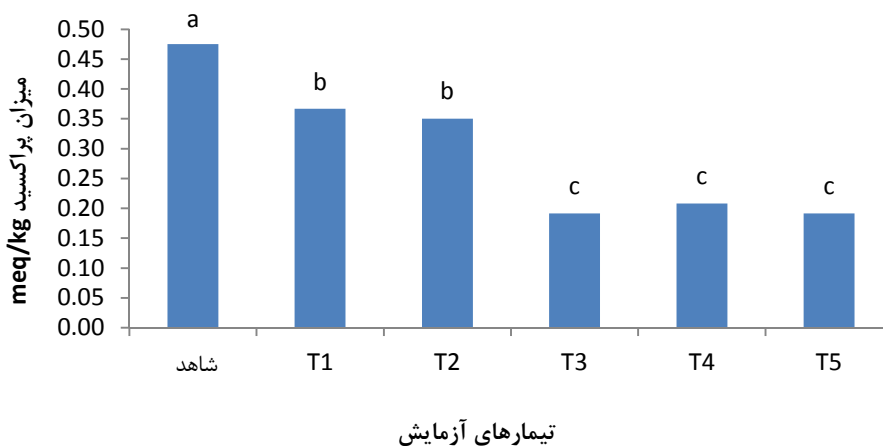
براساس نتایج به دست آمده مشخص گردید که تاثیر تیمارهای آزمایش در سطح ۱ درصد بر میزان پراکسید معنی دار می باشند ($P<0.01$). اعمال تیمارهای آنتی اکسیدان طی ۶۰ روز نشان داد که بالاترین میانگین به تیمار شاهد (عدم مصرف آنتی اکسیدان) اختصاص داشت و کمترین میانگین مربوط به T5 که حاوی ۶۰۰ ppm پروپیل گالات بود می

نتایج پراکسید

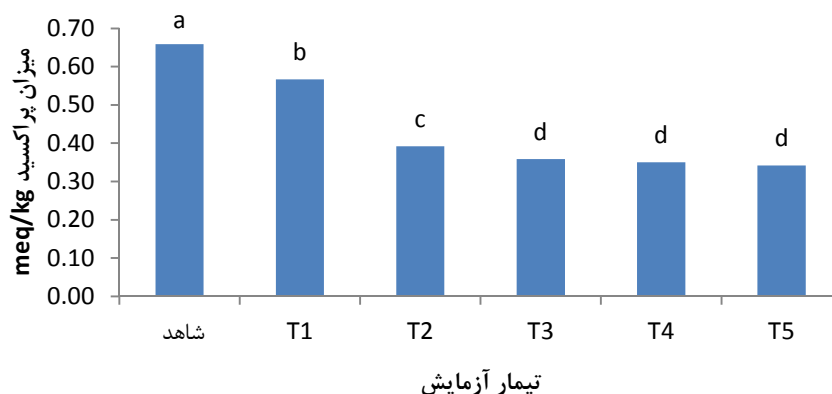
اکسیداسیون لیپید در گوشت یکی از دلایل تخریب کیفیت گوشت در طی دوره نگهداری است. حضور رادیکال های آزاد در گوشت منجر به بوجود آمدن آلدئید ها می شود که این ترکیبات مسئول گسترش و توسعه طعم فساد چربی و تغییر در رنگ گوشت هستند [13].

افزایش پراکسید با گذشت زمان دور از انتظار نیست اما این تیمارهای آزمایش بودند که توانستند میزان افزایش را در پایین ترین حد ممکن قرار دهند. طی واکنش اکسیداسیون رادیکالهای آزادی تولید می شوند که شروع کننده یکسری واکنشهای آسیب رسان به سلول هستند. آنتی اکسیدانها با برداشتن رادیکالهای آزاد واسطه ای باعث پایان دادن به این زنجیره واکنشها می شوند و از سوی دیگر با اکسیدکردن خودشان، سایر واکنشهای اکسیداتیو را مهار می کنند، از این رو استفاده از تیمارهای این آزمایش نقش به سزایی در کاهش اثرات مخرب رادیکال های آزاد دارد [13]. از سویی دیگر کاربرد آنتی اکسیدانها در مواد غذایی یکی از مؤثرترین روشهای کند کردن اکسایش لیپدها و افزایش عمر نگهداری غذاهای لیپیدی و بنابراین جلوگیری از کاهش کیفیت حسی و تغذیه ای آنهاست. در یک سیستم بیولوژیکی، آنتی اکسیدان به عنوان ماده ای که وقتی در غلظت کم در ماده قابل اکسایش وجود داشته باشد، اکسیداسیون آن را به طور قابل توجهی به تاخیر می اندازد یا از آن ممانعت می کند [14,15].

باشد، که این بدلیل قدرت بالای آنتی اکسیدانی پروپیل گالات می باشد. با اعمال تیمارهای آزمایش میانگین پراکسید در روز صفر کاهش نشان داد، بطوری که اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۲۲، ۲۶، ۵۹، ۵۶ و ۵۹ درصدی میزان پراکسید نسبت به نمونه شاهد شدند، در روز ۱۵ اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۲۱، ۲۱، ۳۰، ۳۳ و ۳۷ درصدی میزان پراکسید نسبت به نمونه شاهد شدند، در روز ۳۰ اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۵، ۲۸، ۲۶، ۳۶ و ۴۱ درصدی میزان پراکسید نسبت به نمونه شاهد شدند، در روز ۴۵ اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۹، ۳۹، ۴۳، ۴۳ و ۴۶ درصدی میزان پراکسید نسبت به نمونه شاهد شدند و در نهایت در روز ۶۰ اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۱۳، ۴۰، ۴۵، ۴۶ و ۴۸ درصدی میزان پراکسید نسبت به نمونه شاهد شدند. این نشان می دهد که طی این ۶۰ روز تیمارهای آزمایش مانع از تولید پراکسید در نمونه های مورد مطالعه شدند،

نمودار ۲- مقایسه میانگین تاثیر تیمارهای سزامول و پروپیل گالات بر میانگین پراکسید در روز صفر

نمودار ۳- مقایسه میانگین تاثیر تیمارهای سزامول و پروپیل گالات بر میانگین پراکسید در روز ۶۰

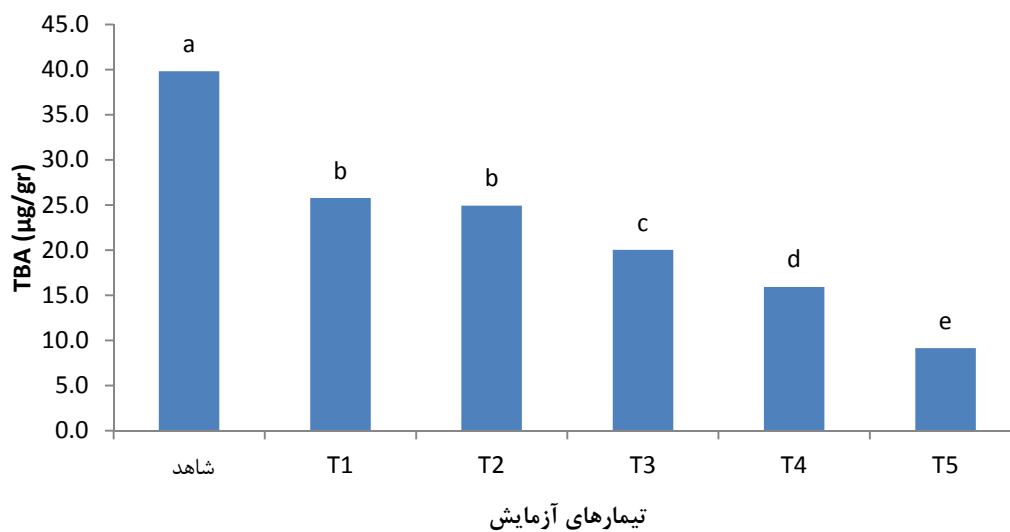
جدول ۴- میانگین پراکسید در پاسخ به تیمارهای آزمایش

شاهد	۰/۵۴۲	a	صفر	۰/۳۰	d
T ₁	۰/۴۶۵	b	۱۵	۰/۳۵	c
T ₂	۰/۳۶۷	c	۳۰	۰/۳۹	b
T ₃	۰/۳۱۷	d	۴۵	۰/۴۲	a
T ₄	۰/۳۰۶	d	۶۰	۰/۴۴	a
T ₅	۰/۲۸۸	d			

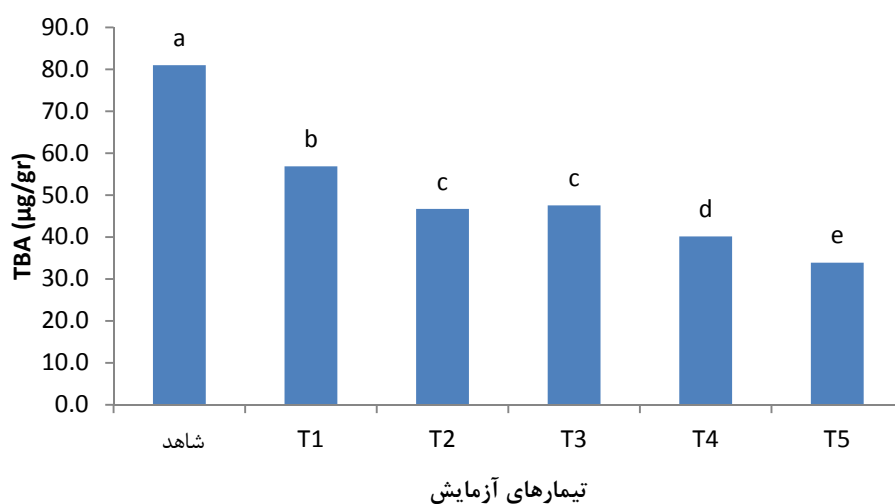
موجب کاهش ۲۶، ۳۰، ۴۱، ۵۱ و ۵۹ درصدی میزان TBA نسبت به نمونه شاهد شدند، در روز ۳۰ اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۳۴، ۳۹، ۴۶، ۵۰ و ۵۷ درصدی میزان TBA نسبت به نمونه شاهد شدند، در روز ۴۵ اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۲۴، ۳۶، ۳۷، ۵۱ و ۵۳ درصدی میزان TBA نسبت به نمونه شاهد شدند و در نهایت در روز ۶۰ اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۲۹، ۴۲، ۴۱، ۵۰ و ۵۸ درصدی میزان TBA نسبت به نمونه شاهد شدند. در همین رابطه حسینی پور و همکاران (۱۳۹۱) نیز گزارش نمودند که شاخص های تیوباربتوریک اسید، پراکسید و اسیدهای چرب آزاد نمونه های حاوی آنتی اکسیدان در مقایسه با نمونه شاهد در همه زمان ها به شکل معناداری کمتر بود [19].

نتایج آزمون TBA

براساس نتایج به دست آمده مشخص گردید که تاثیر تیمارهای آزمایش در سطح ۱ درصد بر میزان اسید تیوباربتوریک معنی دار می باشند ($P < 0.01$). اعمال تیمارهای آنتی اکسیدان طی ۶۰ روز نشان داد که بالاترین میانگین به تیمار شاهد (عدم مصرف آنتی اکسیدان) اختصاص داشت و کمترین میانگین مربوط به T₅ که حاوی ۶۰۰ ppm پروپیل گالات بود می باشد، که این دلیل قدرت بالای آنتی اکسیدانی پروپیل گالات می باشد. با اعمال تیمارهای آزمایش میانگین TBA در روز صفر کاهش نشان داد، بطوری که در روز صفر اعمال تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب موجب کاهش ۳۵، ۳۷، ۴۹، ۵۹ و ۷۶ درصدی میزان TBA نسبت به نمونه شاهد شدند، در روز ۱۵ تیمارهای T₁، T₂، T₃، T₄ و T₅ به ترتیب

نمودار ۴- مقایسه میانگین تاثیر تیمارهای سزامول و پروپیل گالات بر میانگین TBA در روز صفر

نمودار ۵- مقایسه میانگین تاثیر تیمارهای سزامول و پروپیل گالات بر میانگین TBA در روز ۶۰

جدول ۵- میانگین TBA در پاسخ به تیمارهای آزمایش

Treatment	Mean TBA (µg/gr)	Significance	Standard Error	Standard Deviation	Significance
شاهد	۶۲/۳۸	a	۲۲/۶	۲۲/۶	e
T ₁	۴۳/۸۲	b	۱۵	۷/۳۴	d
T ₂	۳۸/۸۰	c	۳۰	۷/۴۱	c
T ₃	۳۵/۷۵	d	۴۵	۴۶/۶	b
T ₄	۲۹/۹۱	e	۶۰	۵۱	a
T ₅	۲۵/۲۰	f			

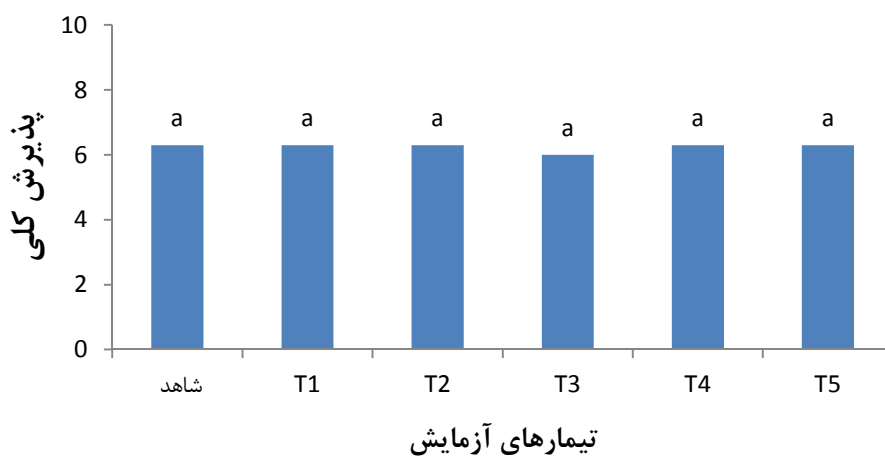
ارزیابی حسی

پروپیل گالات تفاوت چندانی در ویژگی های حسی تیمارها ایجاد نمی کنند که این امر می تواند مزیتی برای تولید یک محصول با مدت ماندگاری بیشتر باشد. طبق جدول ۶ دامنه تغییرات هر صفت بطور جداگانه ای مشخص گردیده که با توجه به آن فاقد معنی برای هر صفت می باشد.

بر اساس نتایج به دست آمده مشخص گردید که ارزیابی حسی (شامل صفات طعم، بو، بافت، رنگ و پذیرش کلی) در بین تیمارهای آزمایش اختلاف معنی داری با یکدیگر و با شاهد نشان ندادند. این نشان دهنده ی این است که آنتی اکسیدان های سزامول و

جدول ۶- دامنه تغییرات صفات حسی

دامنه تغییرات	ارزیابی حسی
۷-۶/۳	طعم
۶/۳-۵/۷	بو
۶/۳-۶	بافت
۷-۶/۳	رنگ
۷-۶/۳	پذیرش کلی

نمودار ۶- مقایسه میانگین تاثیر تیمارهای سزامول و پروپیل گالات بر میانگین پذیرش کلی

جدول ۷- میانگین صفات حسی در پاسخ به تیمارهای آزمایش

	پذیرش کلی	رنگ	بافت	بو	طعم
شاهد	۶/۳	۶/۳	۶/۳	۶/۳	۶/۳
T ₁	۷	۷	۶/۳	۶/۳	۷
T ₂	۶/۳	۶/۳	۶/۳	۵/۷	۶/۳
T ₃	۷	۷	۶	۵/۷	۷
T ₄	۶/۳	۶/۳	۶/۳	۵/۷	۶/۳
T ₅	۶/۳	۶/۳	۶/۳	۵/۷	۶/۳

نتیجه گیری نهایی

آنتی اکسیدان سزامول و ۴۵۰ ppm آنتی اکسیدان پروپیل گالات تقریباً اکثر صفات مورد مطالعه نتایج مطلوبی را دنبال داشتند که این بخاطر خاصیت سینرژیستی این دو آنتی اکسیدان در کنار هم بوده است. اما بطور کلی نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که تیمار ۶۰۰ ppm آنتی اکسیدان پروپیل گالات در تمامی صفات مورد مطالعه بهترین نتیجه را به دنبال داشته و این به علت قدرت آنتی اکسیدانی بالای پروپیل گالات در مقایسه با سزامول بوده که باعث شده تیمار حاوی ۶۰۰ ppm پروپیل گالات در رابطه با تیماری که حاوی ۱۵۰ ppm سزامول و ۴۵۰ ppm پروپیل گالات است نتایج مطلوب تری را نشان دهد که با نتایج تحقیق انجام شده توسط شیرمحمدی و همکاران مطابقت دارد [21].

در این تحقیق اثر آنتی اکسیدانی سزامول و پروپیل گالات مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته و تاثیرات مثبت آنها بر روند کاهش سرعت اکسیداسیون لیپیدها به اثبات رسیده است؛ از آنجا که اکسیداسیون لیپیدها به دنبال مجموعه ای پیچیده از مکانیسم ها رخ می دهد و هیچ آنتی اکسیدانی به تنهایی قادر به جلوگیری از همه مراحل اکسیداسیون و دور نگهداشتن اکسیژن نیست، میتوان از مخلوط آنتی اکسیدان ها برای ایجاد یک تاثیر سینرژیستی استفاده کرد [19, 20]، آنتی اکسیدان های طبیعی مانند سزامول تحت عنوان آنتی اکسیدان های طبیعی ایمن به طور گسترده ای مورد استفاده قرار گرفته اند. در واقع سزامول خاصیت ضد افسردگی و ضد سرطانی داشته و از آسیب رسیدن به DNA در برابر اشعه گاما محافظت می کند [10,9]. همچنین، شواهدی در دست است که رژیم های غنی از آنتی اکسیدان های طبیعی سلامت انسان را از دیدگاه سرطان زایی و بیماری های کرونری قلب کمتر به خطر می اندازند [14]. از آنجایی که خواص آنتی اکسیدانی پروپیل گالات نیز به اثبات رسیده است، لذا با استفاده از این دو ترکیب، علاوه بر ارزیابی تاثیر آنتی اکسیدانی آنها در جلوگیری از اکسیداسیون لیپیدها می توان از خواص سلامت بخشی آنها نیز بهره برد. با توجه به نتایج بدست آمده در تیماری که حاوی ۱۵۰ ppm

Reference

1. A. H. Elhami Rad , M. Ghavami, M.H. Haddad, S.M. Sayyadin Ardabili, A. H. Hammasy, 2008, Application of polyphenolic compounds on Tallow Olein to formulate a stable frying oil (In Persian), Journal of Food Technology and Nutrition, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Vol. 5, No. 4, Fall.
2. Khaleghi A, Rezaei K, Kasaei M, Khosravi-Darani K, Soleymani M. 2013, Evaluation of antioxidant properties of Berberis crataegina extract on fat oxida-

- 2016, Sesame. In *Breeding Oilseed Crops for Sustainable Production* (pp. 135-147). Academic Press.
10. Namiki, M., 2007, Nutraceutical functions of sesame: a review. *Critical reviews in food science and nutrition*, 47(7), pp.651-673.
11. Lawless, H.T. and Heymann, H., 2010, *Sensory evaluation of food: principles and practices* (Vol. 2). New York: Springer.
12. Halliwell, B. and Gutteridge, J.M., 2015, *Free radicals in biology and medicine*. Oxford university press, USA.
13. Lane, N., 2016, *Oxygen: The Molecule That Made the World*, revised ed.
14. Ameer, K., Shahbaz, H.M. and Kwon, J.H., 2017, Green extraction methods for polyphenols from plant matrices and their byproducts: A review. *Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety*, 16(2), pp.295-315.
15. Ahmad, S., 2012, *Oxidative stress and antioxidant defenses in biology*. Springer Science & Business Media.
16. Anonymous, 1393, Iran Standard and Industrial Research Institute. Number 19197 (1).
17. Anonymous, 1386, Iran Standard and Industrial Research Institute. Number 10494 (1).
18. Anonymous, 1385, Iran Standard and Industrial Research Institute. Number 2303 (1).
19. Hosseinipour, S.H., 2012, Comparison of olive leaf extract and BHT antioxidant on shelf life of Rainbow trout fish in cold storage. *Journal of Food*
- tion of beef sausages during refrigerated storage. *Iranian Journal Nutrition Science Food Technology*; 7 (5):345-353
3. Hojati N, Khodaei M, Sekhavatizadeh S. 2013, The effect of Propyl gallat on physicochemical properties of Sausage. 21th National Congress of Food Science and Technology. 29-31 Oct, Shiraz, Iran.
4. E. Khosravi, Sh. Dokhani, G. H. Kabir. 2005, Study of the Effect of α -Tocopherol and Propyl Gallate on Auto-oxidation, Physical and Chemical Properties of German Sausages during Storage in Different Packaging. *Iranian Journal of Food Science and Technology*; 9 (3) :217-229
5. Azizkhani M, Zandi P, Gaeeni I, Safarfar H, Akhavan-Attar Z. 2006, The effect of natural antioxidant mixtures on the oxidative stability of margarine. *Iranian J Nutr Sci Food Technol*; 1 (2):35-44
6. Shahin R, Nayebzadeh K, Alizadeh L, Mohammadi A. 2014, Antioxidant effect of tocopherol and TBHQ on oil oxidation over the shelf life of mayonnaise. *Iranian J Nutr Sci Food Technol*; 8 (4):227-236
7. Kamkar, A., JebeliJavan, A., Jamshidi, R. 2009, 'Antioxidant capacity of essential oil and extract of Iranian *Mentha spicata*', *Journal of Veterinary Laboratory Research*, 1(1), pp. 69-77. doi: 10.22075/jvlr.2017.797
8. Alizadeh Amoli Z, Mehdizadeh T, Hossein T. 2021, COMPARATIVE STUDY OF ANTIOXIDANT AND ANTIMICROBIAL PROPERTIES OF *MENTHA AQUATICA* L. ETHANOLIC EXTRACT AND ESSENTIAL OIL. *Studies in Medical Sciences*; 31 (11): 873-863
9. Islam, F., Gill, R.A., Ali, B., Farooq, M.A., Xu, L., Najeeb, U. and Zhou, W.,

21. Shirmohammadi, Z., 2023, Effect of Alfatocopherol and Ascorbyl-Palmitat as Antioxidant on Lipid Oxidation in Sausage. Quality and Durability of Agricultural Products and Foodstuffs, 2(4), pp 76-86.
20. Abarchai, Z., 2022, Investigation of synergistic effect of sumac extract and phosphatidyl ethanolamine on the chemical properties of mayonnaise. Iranian Food Science and Technology Research Journal, 18(2), pp 218-234.
- Processing and Preservation, 4(2), pp.67-83.

Effect of Sesames and Propyl Gallat as Antioxidant on Lipid Oxidation in Sausage

Sana Gholamrezaei¹, Alireza Rahman^{2*}

1- MSc Graduated, Department of Food Science & Technology, Islamic Azad University, Shahr-e-Qods Branch, Tehran, Iran

2- Assistant Professor, Department of Food Science & Technology, Islamic Azad University, Shahr-e-Qods Branch, Tehran, Iran

* Corresponding Author: alireza_rahman@yahoo.com

Received: 2/7/2023, Accepted: 17/7/2023

Abstract

Meat products are very prone to Oxidative spoilage. Lipid oxidation is one of main factors that are responsible for bad flavor and reducing quality of meat products. This oxidation would takes place due to the destruction of fat-soluble vitamins and fatty acids. This study has been conducted to investigate the effect of sesamol and propyl gallate as antioxidant agent on lipids oxidation in sausage. The details of the samples in this research is following, control sample without any antioxidant material, T₁ contains 600 ppm sesamol and without propyl gallate antioxidant, T₂ contains 450 ppm sesamol and 150 propyl gallate, T₃ contains 300 ppm sesame and 300 ppm propyl gallate, T₄ contains 150 ppm sesamol and 450 propyl gallate and T₅ contains 600 ppm propyl gallate without sesamol anti-oxidant. Tests were conducted with 3 times replication in all steps. Evaluated characteristics have been contained results of peroxide, TBA and pH in day 0, 15, 30, 45, 60 respectively. Sensory evaluation was also conducted at the end of the tests. Levels of Peroxide and TBA were increased with increasing time, however, this increase was higher in control sample and it was determined that pH. Levels of chosen samples have not been changed in comparison with control sample but after passing of time, levels of this character decreased in all samples and control one. It can be concluded that 600 ppm anti-oxidant propyl gallate, have shown the best results on most evaluated characters.

Key words: Antioxidant, Sausage, Sesamol, Propyl gallate